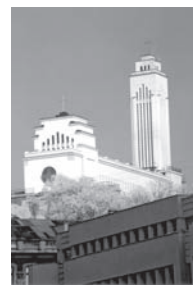

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Vyskupo vizitas

Gruodžio 26 d. Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje svečiavosi iš šios parapijos kilęs neseniai konsekruotas vyskupas Jonas Ivanauskas. Prie bažnyčios pagrindinių durų jį pasitiko gausus tikinčiųjų būrys, parapijos aktyvas, jaunimas. Choras giedojo iškilmingą sveikinimo himną. Klebonas kun. V. Grigaravičius pasveikino vyskupą trumpa kalba ir paprašė jo aukoti šv. Mišias. Kartu su vyskupu šv. Mišias koncelebravo Prisikėlimo parapijos klebonas kun. V. Grigaravičius, vyskupą atlydėjęs kun. M. Pukštys, Šv. Kryžiaus (karmelitų)

bažnyčios klebonas kun. E. Jotkus.

Per pamokslą vyskupas J. Ivanauskas prisiminė šioje jaukioje bažnytėlėje prabėgusias vaikystės, jaunystės dienas. Tai jo gimtoji parapija, kur jis su broliu ir kitais artimaisiais eidavo melstis. Dažnai meldavosi prie Jėzaus širdies altoriaus, čia priėmė pirmąją šv. Komuniją, čia šventė ir pirmąsias iškilmingas šv. Mišias – primicijas. Vyskupas džiaugėsi šioje parapijoje sutikęs daug nuoširdžių žmonių, kurių dalis ir šiandien šios bendruomenės nariai.

Vyskupas padėkojo dabartiniam šios bažnyčios klebonui, šiuo metu čia tarnaujantiems kunigams už

Bažnyčios tradicijų puoselėjimą bei jos pamatų stiprinimą, taip pat prisiminė pirmuosius savo dėstytojus, kunigus, iš kurių mokėsi ir kurių dėka tapo kunigu. Ganytojas palinkėjo sėkmės parapijos aktyvui, tikintiesiems. Parapijos tikinčiųjų vardu vyskupą pasveikino A.

Krunglevičiūtė. Baigiantis šv. Mišioms, vyskupas pašventino naują parapijos vėliavą. Po šv. Mišių vyskupas J. Ivanauskas prie arbatos puodelio bendravo su parapijos kunigais, svečiais, veikliais bendruomenės nariais.

Birutė Vasylienė

Šventė Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos aktyvui

Padaryk, kad trokščiau kitus paguosti, o ne pats būti guodžiamas; kitus suprasti, o ne pats būti suprustas; kitus mylėti, o ne pats būti mylimas...

(šv. Pranciškus Asyžietis)

2004 m. sausio 10 dieną 12.00 val. Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos, sinodo grupės, Carito, jaunimo, choro nariai, tikybos mokytojai rinkosi į šv. Mišias, kurias jiems aukojo parapijos klebonas dekanas kun. Vytautas Grigaravičius.

Homilijoje kunigas dėkojo žmonėms už nuoširdų darbą ir pagalbą dirbiantis parapijoje: “Ką gali vienas kunigas be bendruomenės narių pagalbos? Tik dirbdami išvien mes galim laimėti žmogų, padėti jam išbristi iš tamsos ir nevilties pinklių. Aš noriu,

kad jūs suprastumėte, kad dirbate ne kunigui, o Bažnyčiai, stiprindami jos pamatus. Galbūt, čia dirbsiu kokius penkis, daugiausia septynis metus, tačiau jūs liksite, todėl noriu, kad jūs būtumėt stiprus pagrindas Prisikėlimo parapijoje ir, man nesant, tęstumėt pradėtą darbą.”

Po palaiminimo penkiems patiemis aktyviausiems buvo įteikti padėkos raštai. Vėliau, po šv. Mišių visi susirinko prie arbatos puodelio. Parapijos klebonas pateikė išsamią finansinę ataskaitą už 2003 metus, ją palygino su 2002 metų ataskaita. Įplaukos žymiai padidėjo, ypač aukos Paminklinei Prisikėlimo bažnyčiai. Kunigas išsakė viltį, kad esant palankioms finansinėms sąlygoms, greičiausiai rudenį švęsime įkurtuves, nes planuojama sutvarkyti bažnyčios vidų, liks tik išorės apdaila.

Po to kiekvienos grupės vadovai atsiskaitė už grupių nuveiktus darbus per 2003 metus, o jų atlikta nemažai. Apie tai liudija atgijusi parapija, ji tarsi įgavo naują kvėpavimą: žymiai padidėjo tikinčiųjų, lankančių bažnyčią vakarais, sekmadieniais žmonės aktyviau įsijungia į bendruomeninį giedojimą. Veikli jaunimo grupė, Vaikų dienos centras, sriubos valgykloje maitinasi iki 70 žmonių, globojamos ir lankomos socialiai remtinoms, daugiausia šeimos, invalidai. Kiekvieną mėnesį leidžiamas parapijos laikraštis “Prisikėlimas”, kuriame atsispindi parapijos gyvenimas. Apie tai galima pasiskaityti ir parapijos internatiname puslapyje (www.kaunas.lcn/parapijos/prisikelimas), kuris periodiškai atnaujinamas. Kiekvieną sekmadienį po Sumos parapijiečiams organizuojami pokalbiai įvairiomis temomis prie arbatos puodelio. ↵

Po agapės pageidaujantys kartu su klebonu aplankė Paminklinę Prisikėlimo bažnyčią, kur aki-vaizdžiai įsitikino, koks milžiniškas darbas atliktas per porą metų.

Parapijos aktyvas visų tikinčiųjų vardu nuoširdžiai dėkoja klebonui dekanui kun. Vytautui už jo nuoširdų, pasiaukojantį tiek apaštalinį, tiek administracinį darbą ir linki, kad jaunatviškas entuziazmas, meilė Dievui ir žmonėms niekada neišblėstų.

Prie arbatos puodelio
Gina Butkuvienė

Nuostabi galimybė „pasikrauti geros energijos“

Naujametiniai Taize jaunimo susitikimai man jau yra gyvenimo būdas. Tai buvo mano ketvirtasis žiemos susitikimas. Mane jie žavi tuo, kad viskas ten yra taip pat, bet kartu ir visiškai naujas patyrimas.

Šiomet aš važiuavau su darbo grupe. Ji yra ypatinga tuo, kad yra sudaryta iš įvairių Lietuvos parapijų atstovų ir išvyksta anksčiau. Nuvykę į Hamburgą, mes turėjome paruošti kitų, atvykstančių Lietuvos grupių priėmimą. Tai buvo proga patirti priėmimo džiaugsmą. Tu gali pasidalinti savo žiniomis, padėti suvokti dienotvarkę ar gautas pareigas. Tai buvo proga vienu metu padėti ir broliams iš Taize

bendruomenės, ir lietuviams. Ši pagalba yra paremta pasitikėjimu. Brolis Rob'as pasitiki mumis, tuo kad mes suteiksim visą reikiamą informaciją. Atvykusieji tiki tuo, kad mes jiems galim padėti.

Dar labiau mane sužavėjo maisto dalinimas. Tavo darbelis toks paprastutis: paimt ir įdėt kiekvienam praeinančiam po dešrelę ar sausainį į maišelį. Tačiau ir tas mažas darbelis yra labai svarbus. Tu esi mažytis sraigtelis dideliame aparate, bet jautiesi reikalingas ir svarbus.

Naujų metų sutikimas – tai maldos, susikaupimo ir džiaugsmo šventimo harmonija. Ramios Taize

giesmės, malda tyloje ir vidurnaktį džiaugsmingas „Magnificat“, giedamas susikibus rankomis. Tai buvo puiki proga padėkoti Dievui už praėjusius metus. Po to sekė džiaugsmingi sveikinimai ir tautų vakaronė.

Tai, ką čia išsakaiu, tėra mažytė dalelė to, kas liko manyje. Daug ko neįmanoma aprašyti. Neįmanoma aprašyti šilumos, sklindančios iš jaunų žmonių, dalinimosi džiaugsmo. Šie susitikimai yra gera proga „pasikrauti geros energijos“ naujų metų pradžiai.

Vida

Kalėdinė eglutė Kristaus Prisikėlimo parapijoje

Sausio 4 d. parapijos vaikai nuotaikingai, linksmai nusiteikę jau nuo 11.00 val. būriavosi prie Kristaus Prisikėlimo bažnytelės, nors tik 12.00 val. buvo aukojamos šv. Mišios, o kalėdinė eglutė, skirta vaikams, prasidėjo 13.00 val.

Į renginį atvyko Žaliakalnio seniūnas Bronius Girdauskas su žmona Laima, koncertavo L.Karsavino pagrindinės mokyklos trečiokai.

Vaikus pasveikino ir palinkėjo sėkmės, Dievo meilės ir palaimos parapijos klebonas dekanas kun. Vytautas Grigaravičius, sveikino seniūnas Bronius Girdauskas.

Vaikai vieningai ir garsiai kvietė Kalėdų senelį, jam nepasirodžius, su seniūnu bėgo ieškoti. Senelis atvyko su didžiuliu maišu dovanų. Kiekvienas vai-

kas (jų buvo apie 150) padėklamavęs eilėraščių arba padainavęs, gavo maišelį dovanų. Čia pat išvynioję, vaikai džiaugėsi saldinais ir nematytai įdomiai supakuotais žvėreliais iš šokolado.

R e n g i n y s užtruko apie 1,5 val., bet niekam nepailgo, nes visiems buvo linksma ir smagu. Už galimybę surengti šventę esame dėkingi parapijos geros valios žmonėms, kurių aukų dėka galima buvo suruošti dovanėles.

Vaikų išsvajotas Kalėdų senelis

Carito vedėja Birutė Vasylienė

Šv. Mišių struktūra

Mišių pradžia sudaro 6 elementai:

1. Atėjimas prie altoriaus
2. Pasisveikinimas
3. Gailesčio aktas
4. Maldavimai (*Kyrie, eleison*)
5. Garbės himnas
6. Pradžios malda

Pirmą ir antrą elementą jau aptarėme ankstesniuose laikraščio numeruose.

3. Gailesčio aktas

“Prisipažįstu visagaliam Dievui ir jums, broliai ir seserys, kad labai nusidėjau...”

Ši gailesčio aktą sudaro trys pagrindiniai elementai:

1) pradžioje kunigas pakviečia visus tikinčiuosius trumpai susikaupti, prisiminti savo nuodėmes ir už jas gailėtis – seka neilga pauzė;

2) visų tikinčiųjų kalbamas gailesčio aktas. Čia didžiausią reikšmę turi ne žodžiai, bet nuoširdžiai atgailojanti širdis;

3) kunigas meldžia atleidimo: “Tepasigaili mūsų visagali Dievas ir, atleidęs kaltes, tenuveda mus į amžinąjį gyvenimą.” Tai mažoji absoliucija. Ką tai reiškia? Po šio gailesčio akto mums yra atleidžiamos visos mažosios nuodėmės. Ar tai reiškia, kad nebereikės eiti išpažinties ir jų išpažinti? Ne. Pareiškia, kad išpažinti kunigui visada lieka. Taigi Susitaikinimo sakramento reikia eiti, nes tai dar viena malonė.

Kalbant gailesčio aktą, t.y. tariant žodžius: “esu kaltas, esu kaltas, esu labai kaltas...”, yra mušamasi į krūtinę.

Kodėl? Tai atgailos veiksmas, kuriame, kaip ir darant nuodėmę, turi dalyvauti visas žmogus. O antra, tai yra prisipažinimas, jog širdis yra visų nuodėmių kaltininkė.

4. “Kyrie, eleison” “Viešpatie, pasigailėk”

Ši trumpa malda išreiškia ne tik gailėtį, atpirkimo ilgesį, bet ir pripažinimą, atpažinimą, kad Jėzus tikrai yra Kyrie-Viešpats ir Christe-Kristus, kas reiškia Mesiją, Dievo Pateptąjį. Tai pripažinimas dieviškojo autoriteto.

5. Garbės himnas

Pirmaisiais krikščionybės metais šv. Mišiose šio himno nebuvo. Jo vietoje buvo į Šv. Dvasią nukreipti spontaniški šūksniai. Šio himno užuomazgos pradeda atsirasti tik 6 amžiuje, ir jo giedojimas buvo rezervuotas tik popiežiumi. Tik 7-ame amžiuje jį galėjo giedoti ir kunigai. 12-ame amžiuje Garbės himnas buvo įvestas visuotinai. Jis buvo skirtas sekmadieniams ir švenčių dienoms, išskyrus adventą ir gavėnią (kaip ir dabar). Šio himno tikslas:

1) išreikšti džiaugsmingą šventės charakterį;

2) praturtinti ir išplėsti šv. Mišių liturgiją.

Šis himnas – tai tarsi išplėstas “Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui, ir Šv. Dvasiai”, nes pirmoje jo dalyje garbinamas Dievas Tėvas ir dėkojama už suteiktą išganymo dovaną. Antroji dalis nukreipta į Dievo Sūnų ir prašoma malonės pasinaudoti atpirkimo vaisiais. Trečioje – trumpai pagarbiname Šv. Dvasią.

Jeigu sugretintume Kyrie, eleison ir Garbės himną, tai Kyrie atspindi atpirkimo ilgesį, o himnas išreiškia džiaugsmą atpirkimu, dėkojimą už jį. Kyrie metu išgyvename adventą – Kristaus atėjimo laukimą, o himnas padeda išgyventi Kalėdas – džiaugsmą dėl Kristaus atėjimo.

Himnas ragina krikščionis visą savo gyvenimą sąmoningiau jungti į Dievo garbę, Jo garbinimą.

6. Pradžios malda

Pradžios malda yra visų paminėtų apeigų viršūnė ir tikslas. Lotyniškai ši malda vadinama collecta (kolekta), nuo žodžio “colligere”, kuris reiškia surinkti į viena. Po kunigo ištarto “melskimės” visada būna pauzė. Jos metu tikintieji dar kartą prisimena, kad stovi Dievo akivaizdoje, ir mintimis išreiškia savo troškimus. Ši pauzė yra labai svarbi, nes jos metu yra surenkamos visos čia susirinkusiųjų tikinčiųjų intencijos ir maldos, kurios kunigo nukreipiamos į Dievą.

Kunigo maldą tikintieji užbaigia sakydami “amen”. Tai tam tikras signalas, kad bendruomenė irgi dalyvauja maldoje. Ką šis “amen” reiškia? Žodis yra kilęs iš graikų kalbos ir reiškia “teisingai”, “iš tikrųjų”. Sakydami “amen”, trumpai pasakome, kad “aš tikiu”, “aš pritariu tai tiesai”. Taigi ir eidami šv. Komunijos, kunigui pasakius “Kristaus Kūnas”, mes atsakome “amen”, o tai reiškia, kad aš tikiu, kad tai tikrai yra Kristaus Kūnas.

Parengė s. Loreta Ilektytė

Veidas minioje

*Tau kalba mano širdis,
Tavęs ieško mano veidas;
Viešpatie, aš ieškau Tavo veido,
Neslėpk savo veido nuo manęs,
Neatstumk rūstybėje savo tarnus.
Tu mano pagalba; neatmesk manęs
Ir nepalik manęs, Viešpatie,
mano Gelbėtojai. (Ps 27-8,9)*

Kartą minioje ieškojau vieno žmogaus.

Aš įtemptai žvalgiausi aplinkui, prieš akis mirguliavo šimtai veidų, tačiau niekaip nesi-sekė pamatyti tą, kurio ieškojau. Ir staiga, visai netikėtai, išvydau jį. Išvydau ir sustingau iš nuostabos. Visada besišypsantis, kupinas džiugesio, skleidžiantis ramybę ir šilumą, kartu išdidus, pasitikintis savimi, jis stovėjo nuolankiai nuleidęs galvą, susigūžęs ir nedrąsus, veidas sumišęs ir pasimetęs.

Kai jo sutrikusios akys pažvelgė į minią, jose atsispindėjo nenusakomas liūdesys, nuovargis ir nusivylimas. Stovėjau tarsi statula, nemačiau, kas darėsi aplinkui, nejauč-

iau minios, kuri stumdė, pyko, kažką šaukė, negirdėjau oratorių kalbų. Toje sumaištyje, tame chaose stovėjau sustingusi, išmeigusi žvilgsnį į vieną vienintelį veidą, kurį minia laikas nuo laiko paslėpdavo ir vėl atidengdavo, o mano lūpos nejučia kartojo: “O, mano Dieve, mano Viešpatie!”

Ir tuomet keista mintis, nežinia iš kur atklydusi, pervėrė mano širdį: “Gal taip atrodo kenčiantis Dievo veidas? Gal tai Jis, Visagalis, nusivylęs savo kūrinią, pavargęs nuo mūsų aklumo ir kurtumo, nenoro pažinti Jį, sekti Juo, gyventi pagal Jo planus, atsi-

spindi šiame veide, kurį taip atkakliai noriu matyti? Galbūt, tai atsakas į nuolatinį sie- los troškimą išvysti Jėzaus veidą?”

Juk Jėzus keliavo per žemę švytinčiu veidu nešdamas džiaugsmą pavargėliams ir vargdieniams, buvo išdidus ir negailestingas su kurčiais ir neregiais, nenorinčiais Jame matyti Dievo atvaizdo. Nuolankiai priėmė kančią ir mirė ant kryžiaus su nebyliu skausmu veide, meldamas Tėvą pasigailėti mūsų.

Nuo šios minties netekau žado, o kai atsipeikėjau, minia skirstėsi kas sau. Pakėliau akis ir pažvelgiau į ten, kur turėjo būti jis, bet jo jau nebuvo. Susimąščiusi ėjau namo, o mintyse skambėjo šv. Augustino žodžiai: “Parodyk man, kaip aš Tave galiu rasti, nes visur Tavęs ieškau. Kaip toli aš esu nuo Tavęs. O Tu šalia. Aš gyvenu Tavyje ir nematau Tavęs. Visur Tu esi, tiktai aš esu aklas. Tavyje gyvenu, Tavyje judu, bet Tavęs negaliu pasiekti. Tu mane apsupi, ne, Tu esi manyje, ir vis tiek nejaučiu Tavęs. Aš laimės ieškau įvairiais būdais. Leisk man Tave rasti. Leisk man Tave pamilti.”

Jeigu tave rasiu, būsiu radęs tą, kuris tik vi- nintelis gali padaryti mane laiminga.

Sonata

Patricijai

Patricijų draugija, tai Marijos legio- no religinių diskusijų draugija. Tikslas – patobulinti žmonių religines žinias, juos mokyti kaip išsireikšti ir apaštalauti. Jie siekia suaugusiųjų geresnio religinio išprusimo ir pasauliečių didesnio atvi- rumo. Patricijų metodas yra susijęs su Marijos legionu. Visi dirba išvien, akty- viai siekdami didesnio žinojimo. Patri- cijų pavadinimas kaip daugelis kitų Le- giono vardų yra paimtas iš senosios Ro- mos terminologijos.

Katalikai patricijai renkasi kartą per mėnesį. Esminiai dalykai – punktualu- mas ir pastovumas. Kristaus Prisikėli- mo parapijos katalikus kviečiame į Ma- rijos legiono patricijų susirinkimus kiek- vieną mėnesio pirmą sekmadienį po su- mos į žalią namelį.

Kristina Jasilionienė

Gailestingumas nelaimėje

2003 – ujų metų balandžio dešimtoji diena. Skubu į bažnyčią. Slidu. Ties Žemaičių gatvės 81 – ju namu griūnu ant žemės ir pati neįstengiu atsikelti.

Staiga iš už 81 – ojo namo kampo išvažiuoja raudonos spalvos automobi- lis, kurio valstybiniai numeriai KKB – 138. Išlipa jaunas vyrukas.

- Ponia, gal jums padėti atsikelti?

- Labai malonu, nes atrodo yra lūžusi ranka.

- Ponia, kur gyvenate? Gal pavežti į namus ar į traumatologinį?

- Labai malonu, man reiktų į trau- matologinį, bet jūs skubate į darbą.

- Dar spėsiu.

Su nepaprastu dėmesingumu vyrukas padėjo įlipti į automobilį, nuvežė mane į traumatologinį skyrių, pasirūpino manimi ir...dingo.

Padėkoti kaip pridera ir neturėjau gali- mybės...

Neišėina iš minties iki dabar tas jo dėmesingumas, paslaugumas, gerumas. Papasakojau seselėms ir dienos centro vai- kučiams, kuriuos sutikdavau gatvėje.

Pasveikau. Kasdieną eina Žemaičių gatve, o ties 81 – uoju namu mane užval- do malonus džiaugsmas, prisimenant ano vyruko – angelo paslaugumą, gerumą, kasdieną jį ir jo šeimą pavedu Dievui.

Ir vėl 2003 gruodžio šešiolikta diena, maždaug 14.30 val. einame su vyresne se- sele pas gydytoją. Slidu. Ties Žemaičių gatvės 43 – uoju namu mus pralenkė 6 – 7 metų mergytė ir savo maža rankute tarp pirštukų beria smėlį.

- Tikras angelėlis! Kur radai smėlio?

- Ten prie tilto atvežta pabarstyti, kad žmonėms slidu nebūtų. Mergytės rankose smėlis baigėsi. Mergytė siūlėsi pavesti, panešti mūsų kuprines... Tada ji pradėjo mums po ko- jomis berti sniegą, kad nebūtų taip slidu.

Pagalčiau mes ant kalnelio. Mergaitė at- sisveikino, palinkėjo laimingos kelionės, pamojo rankutėmis.

- Atsargiai, nepargriukite, neužsigaukite!

Ilgai nepamiršau geraširdės mer- gytės. Ji tarsi angeliukas. Žvelgdavau į mergyčių veidukus ieškodama jos. Vėl gi pa- pasakojau seselėms ir dienos centro vai- kams. Jie bandė atspėti. Nepasisekė. Visi var- dai, kuriuos minėjo vaikučiai, buvo ne jos.

Sutikau. Paklausiau jos vardelio. Tai Mildutė, besimokanti I – oje klasėje su žalia uniforma.

O abu mano angeliukai gyvena Žemai- čių gatvės esančiame intarpe, tarp 57 - o ir 81 – ojo namo.

2003 gruodžio dvidešimt aštuntą die- ną susitikau angelą – senelį. Kantriai, pa- slaugiai ir ištvermingai jis man padėjo nešti sunkų nešulį.

Visa tai atsiminus mane užvaldo pagar- bus dėkingumo jausmas. Ir tai kasdien...

Gyvenime kartais pasitaiko, kad auto- mobilis partrenkia žmogų ir palieka... Sun- ku užgydyti žaizdą, kuri ne tik kūne, bet ir palikto žmogaus širdyje...

Gerieji žmonės, gyvieji angelai, telai- mina jus Dievas visą Jūsų gyvenimą. Te- pažadina Jūsų gyvenimo kelyje daugiau gerumo! Skubėkime daryti gera!

S. Leonė – Anastazija Jakutytė

2004 m. vasario mėn. renginiai

Kviečiame tikinčiuosius sekmadieniais prie arbatos puodelio:

Vasario 1 d. 11.00 val. – susitikimas su Kristina Jasilioniene (Patricijų grupės vadove).

Vasario 8 d. 12.00 val. – susitikimas su gyd. Gina Butkuviene. Tema: „Endokrinologinės problemos ir sveikata“.

Vasario 11 d. 18 val. – šv. Mišios už parapijos ligonius.

Vasario 15 d. 12.00 val. – Šv. Rašto studijos.

Vasario 22 d. 12.00 val. – susitikimas su klebonu kun. Vytautu Grigaravičiumi.

Vasario 29 d. 12.00 val. – susitikimas su gyd. Gina Butkuviene. Tema: „Tikėjimas ir sveikata“.

Kiti renginiai:

Vasario 3 d. 16.00 val. – tikybos mokytojų susirinkimas.

Vasario 10 d. 18.30 val. – sinodo grupių susitikimas.

Vasario 17 d. 18.30 val. – pastoracinės tarybos posėdis.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu (Aukštaičių 4, Kaunas), nurodant laikraščiu „Prisikėlimas“. Tel. (8-37) 200883

Vyr. Redaktorius parapijos klebonas - dekanas kun. Vytautas Grigaravičius,

Giedrius Kalninis, Aušrelė Krunglevičiūtė, Birutė Vasylienė

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis